

Column - Gezondheidswetenschappen

‘Ohja! Oké... Maar, uhm, wat word je daar dan precies mee?’ Dat is ongetwijfeld de meest gehoorde reactie door gezondheidswetenschappers, als zij vertellen wat ze studeren. Natuurlijk zijn er variaties mogelijk: ‘Oh! Maar word je dan dokter?’, ‘Hmm... en wat moet ik me daar precies bij voorstellen?’ en ‘Jaja...’ zijn ook vaak gehoorde reacties.

En als ik heel eerlijk ben, voordat ik zelf gezondheidswetenschappen ging studeren, had ik waarschijnlijk precies dezelfde reactie gegeven. ‘Gezondheidswetenschappen’ klinkt breed, onduidelijk, en zo allesomvattend dat mensen er van alles bij gaan zoeken. De associatie met dokter is natuurlijk zo gemaakt, maar soms word ik ook uitgemaakt voor verpleegster of suffice laboratoriumonderzoekster. En dat is nou net wat ik níet wil worden, als ik later groot ben!

In het begin gaf ik nog het hele flauwe antwoord ‘gezondheidswetenschapper!’ als mij bovenstaande vraag werd gesteld, maar ik had al snel door dat dit zinloos is. Mensen kijken je aan, een beetje geïrriteerd omdat ze het nog steeds niet snappen, en tegelijkertijd een beetje geamuseerd omdat jij het blijkbaar ook niet weet. Dus toen ik doorhad dat zelfs de achtertante van de vriendin van mijn beste neef (of zoiets) geen genoeg nam met mijn flauwe antwoord, besepte ik dat ik op zoek moest naar een beter antwoord. Omdat al die verjaardagen anders wel erg pijnlijk zouden worden.

Ondertussen ben ik al heel geroutineerd in het beantwoorden van de vraag. Vaak begin ik met wat geklets over dat het een brede studie is, dat je kunt denken aan alles wat met gezondheid en gezondheidszorg te maken heeft. Daarna gooi ik er wat voorbeelden achteraan: onderzoek, beleid, preventie. En ik eindig - zodat ik de volgende vraag ook meteen beantwoord heb - met: ‘en ikzelf ben erg geïnteresseerd in de preventie, de voorlichting, omdat ik denk dat we daar in Nederland te weinig aan doen, en nog veel winst kunnen behalen’.

Maar dan begint wat mij betreft het meest vervelende deel van de verjaardag. Ik word overal bijgehaald! In het gesprek over de pijnlijke staart van de poes kijkt iedereen vol verwachting mijn kant op. In de discussie over de nieuwe zorgverzekeraar word ik geacht alle tarieven uit mijn hoofd te kennen. En als de lekkere hapjes op tafel komen, begint de achteroom van de neef van mijn beste vriendin (of zoiets) zich eerst te verontschuldigen, voordat hij aanvalt.

Dus de laatste tijd zit ik er toch weer over te denken om weer ‘gezondheidswetenschapper!’ te antwoorden. En dan met zo’n overtuiging en stalen gezicht dat niemand verder durft te vragen. Ik ben er nog niet uit.